

هو الله - ای یاران باوفای جمال ابهی در این غوغا و ضوضا...

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

۱۳۲

هو الله

ای یاران باوفای جمال ابهی در این غوغا و ضوضا که بیخردان برپا نمودند در مشکلات عظیمه افتادید و به صدمات شدید مبتلا گشتید. گروه ظلوم جهول برخاستند و جنگ و جدل خواستند و میدان ستم را به خیل و حشم طغیان آراستند. کلاً اوقدوا ناراً للحرب اطفأه الله. آنچه در قوه داشتند کم و کسر نگذاشتند و هر اذیت و جفائی روا داشتند. الحمد لله نصرت الهی در آن میدان جلوه کرد. نیران فتنه و فساد را خاموش نمود و نائره غضب درندگان را مخمود کرد. عون و عنایت الهی حفظ و صیانت نمود و حراست و حمایت کرد تا حزب الهی منصور و مظفر شد و الهامات غیبیه قلوب اولیاء امور را متنبه و بیدار نمود تا عدل و انصاف مرعی دارند و ظلم و اعتساف را از میان بردارند و الطاف اعلی حضرت شهریاری و عدالت جناب صدارتپناهی مجسم گشت و حقانیت ظاهر و محقق شد. حال ای یاران الهی با حزب ستمکار به عدوان مقابلی نمائید و در دفع مضرت دست تطاول نگشائید. جفا را به وفا مقابلی نمائید و در مقابل اذیت به محبت رفتار کنید. نهایت مهربانی و بردباری و صبر و تحمل و خوش رفتاری را مرعی و مجری دارید. حزب طغیان آنچه کنند نتایج مضره اش به خود آنها راجع گردد مانند نفسی که سنگی را به خط مستقیم رو به آسمان به مرغ بیگانه بیندازد آن سنگ از هوا بر سر خود او فرو آید. پس باید به حزب طغیان رحم نمود و مروت فرمود زیرا آنان بر نفس خویش جفا نمودند و مغلوب و مقهور و مغدور و مظلوم نفس اماره خود گشتند. ستم دیده اند باید مرحمت نمود و رحم کرد و چنان به وفا قیام نمود که مرهم زخم آن بیچارگان گردد و دواى درد آن دردمندان شود. ملاحظه نمائید که چه قدر مظلومند.

ORIGINAL

AUDIO

در دست دشمنی گرفتارند یعنی نفس اماره که مانند عقاب کاسر که هجوم بر صعوه مظلوم نماید این نفس اماره با صولتی بی اندازه ایلغار نماید و این بیچارگان نیز اسیر و بی مجیر و بی دستگیر و ذلیل و حقیر ماندند و تا ادنی مراتب ذلّ و هوان و خذلان ابدی افتند. پس اسیران را باید دستگیر شد و بیچارگان را باید مُعین و مجیر گشت. مقصود اینست که یاران الهی باید با ارباب ضوضا و اصحاب غوغا به نهایت مهر و وفا برخیزند بلکه انشاءالله سبب تنبّه و تربیت ایشان گردد. سبحان الله جاهلان چون تعدّی کنند خود را غالب و مظفّر شمردند و حال آنکه مغلوبیتی و مقهوریتی اعظم از این نیست. آیا هیچ ذلّتی و حقارتی اعظم از تطاول بر نفوس است لا والله لکن درندگان افتخار نمایند تَبَّاهُمْ مِنْ هَذَا الْخَسْرَانِ الْمَبِينِ. شما ای یاران الهی در هر دمی صد هزار شکرانه به بارگاه احدیت تقدیم نمائید که الحمد لله در سبیل الهی مورد ستم جاهلان گشتید و در راه حقّ معرض تعدّی یخردان و علیکم التّحیّة و التّناء. ع ع